

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אדהכי והכי אבלעו להו.												○	ק.
איתיה דקרח אמרה ליה: חזי מאי קעביד משה איהו הוה מלכא, לאחזה שוויה כהנא רבא, לבני אחוהי שוינהו סגני דכהנא, אי אתיא תרומה - אמר תיהוי לכהן, אי אתו מעשר דשקילתו אתון - אמר הבו חד מעשרה לכהן, ועוד דגייזו ליה למזייכו ומיטלל לכו כי כופתא, עינא יהב במזייכו.												○	ק.
אמר לה: הא איהו נמי קא עביד												○	ק.
אמרה ליה: כיון דכולהו רבותא ידידי, אמר איהו נמי (שופטים ט"ז) תמת נפשי עם פלשתים.												○	ק.
ועוד: דקאמר לכו עבדינו תכלתא, אי סלקא דעתך תכלתא חשיבא מצוה - אפיק גלימי דתכלתא וכסנינהו לכולהו מתיבתך												○	ק.
היינו דכתיב (משלי י"ד) חכמות נשים בנתה ביתה - זו אשתו של און בן פלת, ואולת בידה תהרסנה - זו אשתו של קרח.												■	ק.
(במדבר ט"ז) ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים - מיוחדים שבעדה, קראי מועד - שהיו יודעים לעבר שנים ולקבוע חדשים, אנשי שם - שהיה להם שם בכל העולם.												■	ק.
(במדבר ט"ז) וישמע משה ויפל על פניו												■	ק.
מה שמועה שמע?												^	ק.
שחשדהו מאשת איש, שנאמר (תהלים ק"ו) ויקנאו למשה במחנה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											!	ק.
מלמד שכל אחד ואחד קנא את אשתו ממשה, שנאמר (שמות ל"ג) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה.	רבי שמואל בר יצחק:											■	ק.
(במדבר ט"ז) ויקם משה וילך אל דתן ואבירים												■	ק.
מכאן שאין מחזיקין במחלוקת	ריש לקיש:											■	ק.
כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו שנאמר (במדבר י"ז) ולא יהיה קרח וכעדתו.	דאמר רב:											■ ■	ק.
ראוי ליצטרע, כתיב הכא ביד משה לו, וכתיב התם (שמות ד') ויאמר ה' לו עוד הבא נא ירך בחיך.	רב אשי:											■	ק.
כל החולק על מלכות בית דוד - ראוי להכישו נחש. כתיב הכא (מלכים א' א') ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזולת, וכתיב התם (דברים ל"ב) עם חמת זחלי עפר.	רבי יוסי:											■	ק.
כל החולק על רבו כחולק על השכינה, שנאמר (במדבר כ"ו) בהצתם על ה'.	רב חסדא:											■	ק.
כל העושה מריבה עם רבו כעושה עם שכינה, שנאמר (במדבר כ') המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את ה'.	רבי חמא ברבי חנינא:											■	ק.
כל המתרעם על רבו כאילו מתרעם על השכינה, שנאמר (שמות ט"ז) לא עלינו תלנתכם כי על ה'.	רבי חנינא בר פפא:											■	ק.
כל המהרהר אחר רבו כאילו מהרהר אחר שכינה, שנאמר (במדבר כ"א) וידבר העם באלהים ובמשה.	רבי אבהו:											■	ק.
(קהלת ה') עשר שמור לבעליו לרעתו, אמר ריש לקיש: זה עושרו של קרח.	[ריש לקיש]:											■	ק.
(דברים י"א) ואת כל היקום אשר ברגליהם, אמר רבי אלעזר: זה ממונו של אדם, שמעמידו על רגליו.	[רבי אלעזר]:											■	ק.
משוי שלש מאות פרדות לבנות היו מפתחות של בית גנויו של קרח, וכולהו אקלידי וקלידי דגילדא.	רבי לוי:											■	ק.
שלש מטמוניות הטמין יוסף במצרים, אחת נתגלתה לקרח, ואחת נתגלתה לאנטונינוס בן אסירוס, ואחת גנוזה לצדיקים לעתיד לבוא.	רבי חמא ברבי חנינא:											■	ק.
קרח לא מן הבלועים ולא מן השרופין. לא מן הבלועין - דכתיב (במדבר ט"ז) ואת כל האדם אשר לקרח - ולא קרח, ולא מן השרופין - דכתיב (במדבר כ"ו) באכל האש את חמשים ומאתים איש - ולא קרח מן השרופין, ומן הבלועין. מן הבלועים - דכתיב (במדבר כ"ו) ותבלע אתם ואת קרח, מן השרופין דכתיב (במדבר ט"ז) ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש וקרח בהדיהו.	ואמר רבי יוחנן: במתניתא תנא:											■	ק.
מאי דכתיב (חבקוק ג') שמש ירח עמד זבלה לאור הציף יהלכו, מלמד שעלו שמש וירח לזבול, אמרו לפניו: רבונו של עולם! אם אתה עושה דין לכן עמרם - נצא, ואם לאו - לא נצא עד שזרק בהם חצים, אמר להן: בכבודי - לא מחיתם, בכבודי בשר ודם מחיתם והאידנא לא נפקי עד דמחו להו.	רבא:											■	ק.
מאי דכתיב (במדבר ט"ז) ואם בריאה יברא ה' ופצתה האדמה את פיה, אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: אם בריאה גיהנם מוטב, ואם לאו יברא ה'. למאי? אילימא למבריה ממש, והא (קהלת א') אין כל חדש תחת השמש, אלא לקרובי פיתחא.	דרש רבא:											■	ק.

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ קושיא- challenge ; שאלה- question ^ ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מאן דאמר משעה שנולד - שנאמר (תהלים כ"ב) יבא ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה.													ק:
ומאן דאמר משעה שסיפר - דכתיב (תהלים כ"ב) זרע יעבדנו יספר לה' לדור.													ק:
משעה שנורע, דכתיב זרע יעבדנו.	אתמר, רבינא:								♦	■	!	◊	ק:
משעה שנימול, דכתיב (תהלים פ"ח) עני וגוע מנער נשאתי אמיך אפונה.	רבי נחמן בר יצחק:								♦	■	!	◊	ק:
משעה שיאמר אמן, שנאמר (ישעיהו כ"ו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים, אל תקרי שמר אמנים, אלא שאומר אמן.	תנא משום רבי מאיר:								♦	■	!	◊	ק: